

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr.</p> <p>Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP.</p> <p>Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom- dájának” czimzendeők.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.</p> <p>E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó- hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésnél ár- leonedés adatik.</p> <p>Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.</p>
---	--	--	--

Fel, a katonai pályára!

Az 1867-iki kiegyezés óta létesített törvényhozási alkotások között egy sincs oly fontos, mint az 1878. LX. t. cz., mely a véderőről szól.

Egy oly népességű állam, mint Magyarország, mely nem dicsekedhet rokonnemzetekkel, melynek hadászati kedvező fekvését a nemzetiségi törekvések ellensúlyozzák és mely politikai szervezeténél fogva szükség, hogy idehaza is körültekintő legyen: fennállásának biztosítékát csakis önmagában — fiainak őseikről öröklött hagyományos patriotismusában kell feltalálnia, mely patriotismus azonban leghelyesebben úgy nyilvánul, ha a költő szavainak: „ne csak veszélyben légy serény” — érvényt tud szerezni.

A véderőről szóló törvény megalkotása azt bizonyítja, hogy a nemzet érzi annak igazságát, mit költője mondott.

A hivatkozott törvény — elismerjük — korántsem elégheti ki a nemzetet; de azt nem ismerjük el, hogy e törvényvel szemben elég a passiv magatartás. E törvénynek vannak oly intézkedései, melyeknek foganatba vétele, lehető kizsákmányolása úgy a törvényhozásnak, mint minden egyesnek hazafiúi kötelessége.

A mi a törvényhozást illeti: sem az 1867. XII. t. cz., sem a véderőről szóló törvény nem szolgál akadályul arra, hogy a közöshadsereg tisztikarában a magyar elem a magyar legénységi létszámmal arányban álljon. A törvényhozás tehát mulasztást követett el, a mikor nem létesített katonai intézeteket, hol a magyar ifjak a kellő hadi ismereteket elsajátítva sorhadi tisztekké képezhetnék magokat. E mulasztás helyrehozását méltán várja a nemzet.

De a mulasztás vádjá méltán megilleti a nemzet egyeseit is, mert a tapasztalat azt mutatja, hogy intelligens ifjúságunktól egy nagy contingens annyira irtózik a fegyvertől, mintha mindmegannyi nazarenus lenne. A szülők, tanítók hivatása lenne első sorban e téves közszellem kiirtására hatni.

Ma, a mikor annyi a végzett ember, hogy három-négyszáz forinttal datált állásokra végzett emberek pályáznak tömegesen; a mikor attól kell tartanunk, hogy a túdulás a tanulói pályára megteremti nálunk a foglalkozást nem találó intelligens emberek veszedelmes osztályát: a szülőknek, tanítóknak idejekorán meg kellene ismertetniök az ifjakkal a helyzetet, s buzdítaniök kellene őket a katonai pályára, mely a mellett, hogy hazafias pálya — kenyeret is ad.

A honvédség szervezete a legszebb előmenetelt biztosítja azok számára, kik mint felsőbb iskolákat végzettek, a honvédség kötelékébe jutnak. A Ludovika akademiában a tan- és vizsganyelv: magyar, tehát a vizsgázásra nézve nincs meg az az akadály, a mi a sorhadnál. És itt is mit tapasztalunk? . . . Azt, hogy a Ludovika akadémia

hallgatói között szorgalmas iparosok, 4—5 osztályt végzett iparkodó kereskedők, más alig iskolázott ifjak vannak ugyan; de felsőbb iskolákat végzett ifjú vajmi kevés, s ha van is: a katonai fegyelemmel a legtöbb sehogy sem tudván megbarátkozni, ott hagyja az intézetet, hogy haza menjen szülői nyakára és a társadalom terhére.

Széchenyi a nemzetgazdaság felvirágzásának eszközeül azt ajánlotta: „Tengerre magyar!” Mi, ha azt akarjuk, hogy nemzet maradjunk, hogy meglevő jogainkat megörökítsük nemesak, de hogy hazafiúi vágyaink beteljesülhessenek: nem ajánlhatunk mást, mint: a fegyverre — helyesebben — a katonai pályára magyar ifjúság!

Az események előre vetik árnyékukat. Az a mozgalom, mely hazánk szlávjainál lépten-nyomon tapasztalható, intőszó lehet: résen légy magyar!

A mi kedves horvát testvéreink egyik legolvasottabb közlönye az „Obzor“, lássuk csak, hogy nyilatkozott legközelebb a fiamei kérdésnél: „Mi fiumét nem adjuk; ha nem hiszitek: jöjjetek ide: Tudjátok meg Budapestben, hogy a horvát nemzet soha nem mond le Fiuméről s a koldús Horvátország, koldúsbotlalt fogja elverni az éhes ebeket. Az 1848. évben, egy éjjel elfűtta a magyar uralmat; most is úgy lehet.” A testvéri szeretet hasonló nyilvánulásait bármennyire megszoktuk is: nem lehetünk az „Obzor“ érintett nyilatkozata iránt annyira indolenssek, hogy azt még csak tudomásul se vegyük. Tudomásul vesszük azt és azt válaszoljuk reá:

„Tudhatják az ellenségink
Mint viseltünk háborút,
Ha pedig már elfeledték
Jól van, majd eszökbe jut” —

de csak úgy, ha a patriotismus nemesak szavakban, hanem tettekben is nyilvánul nálunk béke idején is az által, hogy a magyar ifjúság betölti a katonai pályán is az őt megillető szép és hazafias tért. y. zs.

Az időjósaslásról.

— Hanusz István. —
(Vége.)

A hol a Nap sugarai függőlegesen tűznek a földre, ott a talajtól erősen fölmelegszik a levegő, meglazul és útját a sarkok felé veszi; de mivel a föld keletnek forog, az éjszának törekvő légáramlat okvetlenül éjszakkéleti irányt kénytelen fölvenni és nekünk, kik a függőleges naptűzés övének kívül vagyunk, mint délnyugotról jövő szél jelentkezik. Az útjába eső hegyek sokszorosan kitérítik ugyan útjából, de annyira még sem, hogy ellenkező oldalról érkezzék hozzánk. E délen születtett légáramlatnak helyére éjszakra az egyensúly helyreállítása céljából hideg, nehezebb levegőnyaláb tolakszik, melynek hivatalos neve passzát, míg a délié antipasszát vagy ellenpasszát.

E két áramlat vagy kitér egymásnak és külön-külön mederben folytatja egymás mellett vagy egymás fölött pályáját; vagy összeágaskodik és ez esetben forgószélet, vihart, orkánt csinál; vagy pedig békésen átszűrődik egymáson és ez esetben a melegebb áramlat a magával hozott vizpárákat eső vagy hó alakjában lecsapja, mint a jeien évi áprillisban, midőn hétszámra nem láttuk a napot.

Az egymás mellett békésen elhaladó légáramlatoknak eleven példájával Tschudi természettudós találkozott a perui Cordillerákban. Azt mondja, hogy ott a délnyugotról, tehát a délsark felől jövő fagyos áramlatból kiléphet az utas és mintegy belémeritheti magát egy-egy 2—3 lépés szélességű meleg levegőáramlatba, mely 11—12 R. fokkal enyhébb. És e tünetmenny ott nem valami ritkán föllépő jelenség, hanem annyira rendes és helytálló, hogy az arriero k vagy öszvérhajtsárok bizton meg tudják jelölni az irányt, melyben az ember nyári ruhában utazhatik, míg néhány lépésnyire onnét jobbra vagy balra akár farkasbundát öltösn.

Ehez hasonló tapasztalnak télen idején a hajósok Éjszakamerika keleti partjaihoz közel, midőn Új-Yorknál partra ügyekeznek kapni. Ha nem kellő ügyességgel használták föl a langyos vizű Golf áramlatnak útját, mely fölött a levegő is tavaszias, belesodródna a hidegbe, mely a Baffin öböl felől jön, ennek zuzmarás lehellete hajójokat jégesapokkal czifrazza föl s a legénységet megdermeszti, de a kormányrúdnak egy csavarintása elegendő, hogy pár óra alatt a meleg áramlatba érjenek, melynek barátságos mérséklete új életet önt elgémberedett tagjaikba.

Ilyen módon folyik végig Európán is a hideg és meleg levegőáramlata Skandinávia éjszaki csücsától Olaszország déli csücskeig, hol egymás fölött, hol egymás mellett oly módon, hogy vagy két egyenlítői áram fog közre egy sarki áramot, vagy két hideg egy melegt. Középeurópában, hol mi is lakunk, egy-egy áramlatnak szélessége 150—400 mf., helyöket néha hónapokon át nem változtatják, de olykor kelet vagy nyugot felé tolódik el medrök és ehez képest túlenyhévé vagy nagyon is szigorúvá tehetnek egy-egy hónapot.

Könnyű ebből megérteni, mint történhetett az, hogy míg 1879 decemberében nálunk pogány idő járt: ugyanakkor az erdélyi nagymérvű hóolvadás esurdultig töltötte a Marost és Körösöket. Fagyok jártak Olaszországban, Skandináviában pedig nyáriasan öltözködtek. Ekkor két egyenlítői áram közt egy sarki áram folyt és nekünk privát szerencsétlenségünk volt, hogy éppen felénk vette a hideg folyam a maga útját. Mult decemberben ennek éppen ellenkezője történt. Skótszágban decz. 24—26 közt akkora hó esett, hogy a gőzmozdonyok kéményeig ért és sok útas, ki a kedves karácsonyi ünnepekre övéi közé ügyekezett, egy-egy szurkos falusi lebúj-koreszmában rekedt meg. Új-York körül Amerikában emberek fagytak meg. Kolosvárt ugyanakkor nyitották meg a koresolya-pályát, nálunk pedig tavaszi idő járt, az orgonák bimbózni kezdtek. Krassóban január 20-án égzen-gés volt, nálunk csurgott az eres, a bosnyákok pedig 21 fokú hideg mellett szánkáztak. Február 13-án zengett az ég Déván, 19-én nyári vihar dühöngött Szegzárdon, nálunk pedig következetesen 8—9 hideg fokon állt a hőmérő.

Télen a hideg és meleg áramlat közti határt hőmérővel kijelölni nem nehéz, de annál bajosabb nyáron, midőn a sarki áramlat is olykor már fölmelegedve jut el hozzánk; a légsúlymérő ellenben, melynek higanyoszlopát az éjszaki és éjszakkéleti száraz áramlat magásra tolja, meg tudja különböztetni a déli vagy délnyugoti nedvesebb, lazább áramot esésével, midőn a kettőnek nyomása közt 10—12 mm. különbség is van. És ezzel eljutottunk oda, hol az egyedül észszerű időjósaslásnak positiv alapja van.

Ha nagy légnyomás van éjszakon vagy éjszakkéleten és a kis nyomás vagy depressió délen vagy délnyugoton jelentkezik: könnyű belátni, hogy a nagy nyomás felől fog a lég áramlani a depressió felé és elkészülhetünk arra, hogy a hőmérő alább fog szállni egyenletes száraz hideg mellett. Délkeletről, délről kevés nedvességgel meleg időt, délnyugotról határozottan esőt; ha azonban talajunk ennek hirtelen beköszöntésekor napok óta már fagyva volt, úgy az eső ölmos lesz. Nyugotról, éjszakknyugotról havat várhatni. Hogy a nyugot és mellék világtájai ígérnek csapadékot, annak oka

az, hogy arra felé van hozzánk legközelebb az óceán, melynek hatalmas vízáramlata délnyugot felől locsolja Európát.

A budapesti központi időjelző-állomás naponkint kiadja déli egy óraker a légnyomásnak reggeli 7 órától szóló térképét, a térképblanchet maga ezrével áll készen; a mint a villamos táviró Európa minden pontjáról a légsúlymérő állását meghozza, csak be kell jegyezni, hogy a tényleges időnek képe egész földrészünkön szem előtt legyen. Ebből emberileg a valószínű jövő időt megjósolni nem lehetetlen. Nagyobb baj annak az, hogy mi a térkép mását, vagy annak adatait, mint a lapok lenyomját, csak másnap délelőtti kapjuk meg; ha azonban a légnyomás állandó maradt: úgy még akkor sem késő belőle a valószínű jövő időre következtetni. A fővárosi időjelző-állomás tudomásom szerint ide csak a főreáliskolához küldi naponkint értesítéseit.

Az időjósáknak ezen alakja, mely az értelemhez és nem a vakhiszemiséghez szól, az emberek nagy többsége előtt osztatlan tetszést bizonyára nem nyer. Sokan még igen sokáig fogják többre becsülni a komáromi kalendariumot, mely a régi löcsei formában nyomatik ebben az esztendőben és kapható a hetivásárban ponyván. Ennek jóslatai a 100 esztendő kalendáriom sugalmazása szerint szólnak és nem felejtik el kihirdetni azt sem, melyik az évben az uralkodó planéta. A műveltebb osztályok számára kiállított naptárak időjósataik támogatására Herschel angol csillagász tiszteletreméltó nevét is megszelleztetik és különösen 1866 óta majd minden május derekára egy kis fagyot is jósolnak, mi ha bekövetkezik, növekszik hitele a naptárnak, ha nem teljesül, akkor hála legyen az Istennek, elmúlt a baj és senkinek sem jut eszébe a naptárt hazugságban marasztalni.

Nemesak nálunk magyaroknál van ez így, kikről azt kúrtöli a világ, hogy el vagyunk maradva: Franciaországban a belga Laensberg Mathieu almanachjai 1636 óta a legeggyűzőbb jóvendöléseket teszik közzé és még ma is virágozik e vállalat. Például az 1774-ik évre szóló jóvendölések közt az is volt, hogy a Venus bolygó állása szerint egy nagy kegyben álló hölgy áprilisban fogja szerepét lejátszani. E hónapban esetleg XV. Lajos francia király himlőbe esett és madame Dubarryt elkergették Versaillesből. Ez esemény Laensberg almanachja javára valószínűsítő hiteltökévé nőtte ki magát.

I. Frigyes porosz király is jól ismerte az embereket, miért midőn az általa 1707-ben alapított kir. akademiának zsiros jóvedelmet akart biztosítani, naptárak elárúsítása engedélyével ruházta föl; és csakugyan a berlini akadémia fő jóvedelmi forrását almanachjának kiadása képezte mindaddig, míg csak az bővelkedett a találomra gyártott és minden alapot nélkülöző időjárás jóvendölésekben. De midőn egy előkelő tudós szégyenelni kezdte e charlatanériát és azt indítványozta, hogy helyettük biztos, szabatos, világos időjárás ismeretek nyujtassanak a közönség részére, egyszerre megcsökken az akademiái évkönyv kelendősége annyira, hogy vissza kellett térni az előbbi irányhoz, holott az ekép közzétett jóvendölésekben azok hittek legkevesebbet, kik fúrták-faragták.

Szereti az ember a titokszerűt, szereti ha ide-

geit izgatják, a dolgok körül kész sokszor elengedni az igazságot, csak hogy az, mit eléje tállanak, szokatlan, új és csattanós legyen.

A feleség.

Hogy a m. t. akadémia nyelvészeti bizottsága mikép analýsálná e sorok homlokán álló szócskát s mily értelmet tulajdonitana annak, bevallom, nem tudom; én azonban parányiságom teljes tudatával, ha a t. szerkesztő úr megengedi, elmondok róla egyet-mást, úgy, a hogy az lelkemben él.

Az tagadhatatlan, hogy szótárainkban egyetlen szó sem fejez ki tisztábban valamely állapotot, mint a „feleség“ szócška.

Eltételezve a főnévi képzőtől, s leszámítva az egyes számú harmadik személy birtokos ragját, előttünk áll az éket nyert tőszó: fél.

Hogy két fél tesz egy egészet, azt ma már a 6 éves gyermek is tudja, annyival inkább a felnőttek. A 6 éves gyermek, ha elérte egyéniségének kifejlődését, önkénytelenül is érzi a fentebbi tétel igazságát: két fél teszen egy egészet; érzi, hogy ő nem egész s valójának fele hiányzik; érzi, hogy egy nőveli rokonszenves élet s egybeolvadás teheti csak őt az élet számára egészszé, s tökéletessé azon tökéletlenséget, mely az egyedüliségben mindnyájunknak tulajdona.

Feleséget keres magának s ketten képeznek azután egy erkölcsi egészet. — Feleségben élnek egymással.

Feleségben élni valakivel annyit tesz, mint vele valamely kötelesség vagy jog felett egyenlő arányban osztozni. Ezt a mindennapi életből tudjuk.

Hogy a házasságban a feleség szó miért illeti csak a nőt s nem a férfit is, midőn e szó jelentősége egyformán hat ki mind a kettőre, az kétségtelenül onnét van, hogy eredetileg a férfúnak levén szüksége segítségre, ki bajait, gondjait s örömeit vele felelje; ezen segítséget a nőben találva fel, tisztelte meg őt a feleség czimvel.

Lett legyen ez azonban bármiként, a czim szép és fenséges, s tiszta, hamisítatlan boldogságot csak azon férfi élvezhet az életben, kinek szíve a „feleségem“ szóra örömteljesen képes feldobogni. De miért is ne dobogna! Hiszen a feleség a férfi sorsa; számára e szó üdvöt vagy kárhazatot, menyországot vagy poklot jelent.

Feleség, e szócška foglalja magában a férfi egész létszerencsét vagy szerencsétlenségét; s hiszik önk t. olvasók, hogy a vagyon által, melylyel talán férje nászajándokát feleserélheti? Vagy szépsége által, melynek értéke oly pillanathoz kötött? Oh nem.

A valódi feleség lelkét viszi magával férje házába. E lélek bir örök ifjúsággal és szépséggel, s a gazdagság, melyet lényében összpontosít, a világ összes kincseivel fel nem cserélhető; mert a nő lelke a szeretet forrása.

Figyeljenek meg önk egy szerető feleséget, mint alakul át ennek lénye öntudatlanul férje lényéhez; mint sajátítja el ennek izlését, gondolkodásmódját észrevétlenül. Figyeljék meg a feleséget férje oldalán a szerencse napjaiban. A boldogság, melyet helyzete idéz elő, egész lényén visszasugárzik; de nem annyira az anyagi jólét, hanem a férje arcáról leolvasott megelégedés miatt. Czélja

csak egy: e megelégedést honossá tenni férje életében, örömet, üdvöt árasztani reá, s megtanítani őt azon igazságra, hogy tiszta s az égivel rokon boldogságot nem a kincsek, hanem egy jó, hű és mélyen érző szív birtoka nyujthat.

Nézzenek meg önk egy valódi feleséget a megpróbáltatás nehéz napjaiban; ilyenkor teljesíti ő férje iránt legszebb feladatát. Mily emberfeletti s lényével ellentétes erőt tud kifejteni, ha férjét valamely veszélyből kell kimenteni; hogy igyekszik az élet esalódásai s küzdelmei által meggyötört fele homlokáról a gondokozta redőket elsimitani, kedves, nyájias szavait majd meggyőzőkké, majd kérlelőkké változtatni a szerint, a mint azok férjére hatni képesek.

Hallották-e már önk valamikor a szerető feleség ajkáról ama korlátolt szellemre mutató szavakat: „Én és férjem függetlenek vagyunk egymástól.“ Szerintem az ily és ehez hasonló elvekké bíró feleség csak parodiája a valódinak.

A házasság alapfeltétele a szeretet és hűség, mely két lelki tulajdon csak ezen sokszor meg nem értett és félremagyarázott függésben leli legszebb megoldását, melyet az egyetértés angyala úgy is kölcsönössé varázsol a házasságok között.

Ha két egyén, bármily kicsinyes érték miatt szerződésre lép, kölcsönösen függ egymástól mindaddig, míg a szerződés érvénye meg nem szűnik; mennyivel inkább kell a függésnek fennállania férj és feleség között, kik egymásnak sorsát képviselik egy hosszú életen keresztül.

A férfi edzett, erős; ő a hatalom forrása. A nő gyenge idegzetű s a szelidség képviselője, s az életvihar, mely őt, mint gyenge virágot zúzza szét, amaz, mint erős tölgyet, alig érinti. Mennyivel szebb és a nőiségnek megfelelőbb tehát, hogy eme függést a feleség hangoztassa inkább, kinek támaszra, védőre, az anyagi kincsek birtoka mellett is, oly nagy szüksége van.

Nincs, és nem is lehet lélekemelőbb s az életet szebb színben feltüntetőbb látvány egy szép, őszhangzatos családi életnél. Az életunt kigyógyul világfájdalmából, az embergyűlölő újra megtanulja szeretni az embereket, s a sorsüldözöttnek fáradt lelke nyugalmat talál ennek szemléleténél.

Magasztos és nagyszerű a nő feladata; mert nagyrészen ő az, ki e földi menyországot férje és egész környezete számára megteremteni hivatva van. Isten megalkotá az embert; de a nő az, ki Isten után őt boldogítja; s midőn e boldogságot megteremti a férfi számára, nem is sejtí, hogy magának alkotott földi menyországot.

Boldogított, hogy boldog legyen.

Azért légy üdvözölve általam nő és feleség! Lelkem az imádság áhitatával óhajtja szép tulajdonaidat, melyek az élet értékének összességét rejtik magukban; óhajtja, hogy édes hazánkban — hol soha nem szűkölködtek a női eszmények megtestesítőiben — naponként szaporodjanak az általánagy felfogott nők és feleségek, kik hivatva vannak az életet széppé és elviselhetővé tenni.

Ezt pedig a leánygyermek nevelésénél egyedül a nőiség és háziasság helyes iránybani fejlesztése eszközölheti. S e mellett az, hogy kötelességeiket ne csak teljesíteni tudják, hanem első sorban ismerjék meg, melyek és miben állanak a nő és feleség kötelességei, s ezeknek teljesítése ne mint

TÁRCZA

Vadvirágok.

Tavaszzal nyíló virágok,
Kecskeméti szép leányok,
A melyekre legtöbb gondom,
Az legyen az én galambom.

Tavaszi dal, madár ének,
Alföldi derék legények,
Annak legyenek a mátkája,
Ki a legszebb rendet vágja.

Sárból rakja fecske fészket,
Tág a pusztá, rózsám! nézz szét,
A hol legtöbb virág nyílik
Kunyhónk épen oda illik. *Dalos Pista.*

Az egyetlen leány

Elbeszélés

Irta *Beliczay Jónás*

(Folytatás)

A mint így beszélgettek, kocsizőrejt hallottak; Galanthay elhallgatott s elfordult; felébredt lelkében az a sejtélem, hogy Irén talál jönni s Rubrikot épen a mellékszobába akarta küldeni, mikor a kocsinak a kapu előtt való megállása miatt a szó torkán akadt. Nagyot lélegzett, de mire szóhoz juthatott, megnyílt az ajtó s azon, kezében tartva az ítéletet, Irén lépett be.

Rubrik felállt s egyszerre átlátta, mi történt háta megett, mert Galanthay még mindig nem szólt s a halálra ijedt Irén, kiejtve kezéből az ítéletet, remegve állott a becsukott ajtó mellett.

— Nagy ég! — sohajtá, — el vagyok veszve.

A két házastárs állapotát nehéz és háládatlan feladat volna leírni; a nő egyszerre megsemmisülve érte magát s a férjnek idő kellett, míg felindulásában akarátat visszaszerezheté; de Galanthay már túl lehetett e momentumon s nyugodt volt. Alois iam ego vidi ventos! mondá magában s mielőtt Rubrik nem épen hizelő gondolatát kimondhatta volna, odalépett Irén elé s mosolyogva mondá:

— Bocsnát asszonyom, hogy e meglepetésről előre nem értesítettem s noha nem szeretek mások ügyébe avatkozni, ez esetben úgy a kegyed, mint barátom érdekében vélek cselekedni, ha a kibékítést megkísérlem. Ne kérdezzék tőlem, mi által véltem magamat e lépésre feljogosítottnak s ne is tegyenek egymásnak szemrehányást a kölcsönös félreértés miatt. Gondoljanak leendő gyermekükre s főleg arra, hogy szüleinek emlékét ne átkozni, hanem áldani legyen kötelessége.

A kenetteljes beszédet elvégezve, Irént Rubrikhoz vezette s a nő megértve a helyzet komolyságát, átölelte férjét s vállára hajolt.

— Ne haragudjál rám Rubrik, én jó nő kívántam lenni.

S a flegmatikus ember, a ki mint Galanthay is, az ítéletről még annak meghozatalnapján értesült, fátyolt vetett a multra, nem is akart többé faggatni senkit s cserbenhagyandó a kocsmái társaságot, ne-jével hazament azon erős elhatározással, hogy ezentúl a tivornyázással felhagyjon. Olvasta Mavisnál a periratokat s legalább magának bevallá, hogy a sze-

mére lobbantott hűtelen elhagyás még házassága második napján megkezdett büne.

Új életet akart kezdeni, olyant a minőt Irén a periratokban mondott reméltnek s nem kutatva többé miért s hogyan jutott neje mostan Galanthayhoz, hű és figyelmes férjé lett.

— Nincs szerencséd Bódog! nincs szerencséd, — mondá Galanthay, mikor eltávoztak.

Rubrikék pedig másnap visszaléptek a pertől, kifizették az ügyvédek s róluk keringő pletykától elvették a további tápot.

— Ötven forintom megint oda van! — mondá Mavis, mikor meghallá, hogy fellebbezésre nincs többé szükség, — csak gyáva embert ne teremene az úr Isten! már most csak azt szeretném tudni, hogy tulajdonképen miért perelt az a higvelejű irkász?

S összeesapva iratait, a kalóz Störtebecker történetét olvasá.

XIX

Deczemberi idő járt s hideg nyugati szél szúrós csöppekben csapta az ember szemé közé az esőt; a lehullott csepp odafagyott köre, falra, ruhára s fénylő hártáival vonta be a tárgyakat. Az ólmos esőt hó váltotta föl s a sikos talajt alattomossá tette a hólepel. Mavis kétszer esett el, mig hazaért. A kaput zárva találta. Rendszerint magával vitte a kulesot, de azért megvárta, hogy megérkezéig neje a hideg szobában ébren virraszson. A jó Juliska a béke kedvéért engedett s várt, mig Mavisnak tetszett hazabotorkálni.

Mavis egyre súlydott s rendetlenebb lett, mint azelőtt volt, nem ritkán megesett, hogy éjfélkor czammogott haza; most is már csak néhány percz választá el a következő naptól.

teher nehezédjék életükre, hanem édes kívánsága legyen lelköknek.

A tudományok és művészetek tanítása a leányiskolákban, korunk igényei mellett nélkülözhetetlen. Ennek tagadását gondolkozó föről feltenni sem lehet józanon. De hogy nőt és feleséget neveljünk, akkor a nőiség és háziasság fejlesztésére kell első sorban a fősúlyt fektetnünk. Mert minden időben voltak és jelenben is vannak a társadalom legalsó rétegében ép úgy, mint a műveltebb körökben tudományok és művészetek ismerete nélkül is mintaszerű nők és feleségek; míg azok között, kik jobban foglalkoztak a tudományok- és művészetekkel, mint a háziasság és nőiség elsajátításával, keresve is alig akadunk egy-egy feleségre.

Ezen okból és nem másért irtam helyi lapjainkban közzétett cikkecskéimet; ezen eszméért küzdeni és működni — bár parányi erőmmel is — lesz mindenkor életem legszebb feladata.

Bán Istvánné.

Iskolaszékünk.

A községi iskolaszék vasárnap f. hó 24-én tartotta alakuló gyűlését, melyen a tagok kis kivétellel mind jelen voltak.

Az ülés előtt letették az esküt azon tagok, kik az első összehívás alkalmával meg nem jelentek.

Ez ünnepélyesség végeztével polgármester úr korelnöknek felkérte, felhívta a jelenlevőket a tisztviselők és bizottsági tagok megválasztására, s az ő ajánlatára elnökül Szakács István ref. főiskolai tanár; alelnökül dr. Kecskeméti Lajos tisztifőorvos; jegyzőül Kiss Lajos ügyvéd választották meg. A tanügyi bizottság tagjaiul: Csabai Imre ref. főiskolai igazgató, dr. Dékány Ráfael főreáliskolai igazgató, Fehér Márton kereskedő, Laukó Károly evang. lelkész, Páthy Károly polgári- és népiskolai igazgató és V. Kiss József elemi iskolai tanító választották meg.

Vége az iskolaszék gazdasági bizottsága tagjaiul: id. Bagi László ügyvéd, Keresztes János jogakadémiai tanár, Mádi János népbank igazgató, Máté Sándor gazdasági iskolai igazgató és dr. Tassy Pál jogakadémiai tanár urak lettek megválasztva.

Szerdán a két bizottság tartván Szakács István elnök úr vezetése alatt alakuló gyűlést; a tanügyi bizottság elnökéül: Laukó Károly, a gazdasági bizottság elnökéül: Mádi János urak választották meg.

Ha az iskolaszék teendőit, eddigi működését és az itt megnevezett egyének tevékenységét és szakavatottságát ismerjük, bizony nyugottak lehetünk a felett, hogy nálunk a népnevelés ügyének vezetése a legjobb kezekbe van letéve, s hogy az iskolaszék részéről minden meg fog történni, a mi a népnevelés emelésére szükségesnek mutatkozik.

UJDONSÁGOK.

— **Iparügy.** A szabó és csizmadia ipartársulat választmánya által egybehívott iparos gyűlés folyó július hó 27-én délelőtt megtartott, melyre az iparosok közül mintegy kétszázan jelentek meg. A tanácskozás folyamában az tűnt ki, hogy a gyűlés

A kapuhoz érve zsebében kotorázott; a kulcsot kereste, de habár biztosan emlékezett reá, hogy zsebébe tette, nem találta. Kopogott tehát, aztán dörömbölt s miután ez sem használt, beverte az egyik ablakot. A csörömpölésre fölébredt a pamlagon szundikáló Juliska s megtudván mi a baj, hirtelenében kendőt kapott magára s az otthon maradt tartalékos kulcsal kiszaladt a kaput kinyitni.

— Gyere csak ki, — mondá nejehez.

Juliska ismerve férje sajtáságos természetét, apró bogarait, kilépett az útezára, ismét a béke érdekében.

— És most, — mondá Mavis lehúzza kabátját s nejének dobva azt, próbáld meg magad is milyen jól esik itt künn várakozni.

Azzal besurrant a kapu s nem hallgatva nejének jajveszékülésére, bezárta maga mögött a kaput.

Az asszony azon meggyőződésben, hogy ezen örült gondolat nem lehet komolyan gondolva, darab ideig türelmesen várt; de könnyen lévén öltözve, a szokatlan légkörben csakhamar fájni kezdett s majd az egyik, majd a másik ablakon kopogtatott. Esdekelt, könyörgött s ámbár a férj a nő fogainak vaczogását hallá, könyörtelen maradt. Látva, hogy Mavis nem mozdul — a cseléd egészen hátul lakott s arra nem számíthatott, — meghúzódott a túlsó ház kapusarkában, mely nem volt annyira kitéve szélnek s esőnek, hogy a fölött gondolkozzék: mittevő legyen már mostan? mert hogy anyját a szélütés fogná környezni, ha így és most menne haza, abban nem kételkedett.

De gondolatai lassan érlelődtek s a fagy gyorsan működött: mindinkább és inkább összehúzódott, azután elveszté eszméletét s összekuporodva ott maradt a kiszemelt kapusarkokban félholtan, vagy tán holtan.

tagjai nem egészen voltak tisztában az iránt, hogy mi alapon akarják az új társulatot megalkotni, többen az ipartársulatok szövetkezése mellett nyilatkoztak, mások egyszerűen egy új ipartársulatot ohajtanak az iparszaktársulatok nélkül és a nem iparosok mellőzésével. Eredménye ez összejövetelek az lett, hogy a gyűlés tagjai egy általános ipartársulat ideiglenes megalakulását kimondták. Első elnökül megválasztott Aág Mihály, másod elnökül Vida József, jegyzőül Tary Endre ügyvéd. Végül egy több tagból álló bizottság választott meg, melynek feladata lesz egy tervezetet dolgozni ki, melynek alapján történik meg a végleges megalakulás.

— **Gyászhir.** Ha mult heti gyászkrónikánkat megdöbbenetnek jeleztük azért, mert három ifjú élet kora elhunytát kellett feljegyeznie: úgy mostani rovatunk még sötétebb és gyászosabb eseménynek lesz szomorú tolmácsolója, midőn egy hű nő, gondos édes anya s a női erények valódi képviselőjének hirtelen s igen korán történt gyászos elhunytát kell jelentenie. Dékány Mihályné szül. Reinhart Róza asszony f. hó 28-án élete 39-ik, boldog házassága 13-ik évében agyszélhűdés következtében hirtelen elhunyt. A mélyen lejutott férj s családtagokon kívül különösen hat árva gyászolja az alig nélkülözhető édes anyát; de fájlalja elhunytát az ismerősök s jó barátok azon nagy száma is, kik benne a derék háziasság nőt ismerték és becsülték. A boldogult a Nőegyletnek is kezdettől fogva egyik legbuzgóbb s legtevékenyebb tagja volt, s az egylet ez iránti elismerését egy szép koszorúval s temetésén testületileg történt megjelenésével fejezte ki. Hasztalan vizsgáltunk e pillanatban a kesergőket, vigasztalja őket a közrészvét és fájdalom, melyet irántok érezünk, s az idő, mely be fogja gyógyítani a vérző sebeket. Legyen áldott az elköltözött emléke, s mindnyájunk áldása kísérje az örök nyugalom helyére!

— **Hymen.** Tomka Elek helyben állomásozó honvédhuzár hadnagy közelebb jegyet váltott Kovács Teréz úrnóvel. Áldást és boldogságot kívánunk új frigyökre.

— **A sertéshizlalók gözmalmának** építéséhez rövid időn hozzá fognak s a kútat már fúrják is Parragh tanár úr vezetése alatt, hol mint halljuk, nevezetes őskori rétegekre bukkannak. Az úcs- és kőművesmunkát Bagi József és Mészáros építőmesterek vállalták el, s a lakatos, asztalos stb. munkák is mind külön vállalkozóknak adattak ki. Az egész épületnek még az őszre készen kell lenni.

— **A helybeli tisztikar** néhány tagja által a műkertben f. hó 24-én rendezett nyári multság a fenyegető időjárás dacára kitünően sikerült. A rendezőség élükön a fáradhatlan Balta Béla főhadnagy úrral mindent elkövetett, hogy az egybegyűlt csekély számú, de diszes közönség minél élvezetesebb estvét tölthessen, mely neki teljesen sikerült is. A szabad ég alatt megkezdett táncz a feldíszített teremben folytatott s tartott egész hajnalig, midőn kiki egy jól eltöltött éj kedves emlékeivel távozott.

— **A „Kecskeméti Lapok“** legutóbbi számában az ujdonságok rovatában említve volt, hogy Klauber János úr népiskolai tanító vezetéknevét Csanádra változtatta. Illetékes helyről vett tudósítás szerint e hirt oda igazítjuk, hogy nem Klauber

Egy óra volt, mikor Mavis kilépett a kapu, hogy nejét bebozsássa. Nem akarta baját, még kevésbé vesztét s ítélete szerint épen elég volt a férje iránt figyelmetlen asszonyra szabott büntetés: a mely ellen Mavisnál nem lehetett fellebbezni. De nem látván Juliskát, előbb nevének szólítá, aztán végig ment a ház előtt s nem találván sehohol a keresettét, ismét bement, lefeküdt s elaludt.

— Tessék! — dörömgé maga elé, — már meg hazament az anyjához; csak nem tudok rajta kifogni.

S míg Juliska útban volt a más világ felé, az alatt a meleg dunnát kedvelő Leó részegségét ki-aludni ágyba heveredett.

Galanthay valamelyik névnapot ünneplő ismerősénél volt; unalomból nem tudta mit tegyen s így komolyan elhatározta, hogy megnősül s a hol feltűnés nélkül tehetne eladó leányokkal társalkodott; s sors megint vezetett eléje csillagot, nem olyan ragyogó szépet, mint Irén, nem is olyan szelidet, mint Juliska, hanem azért jó képű, egészséges testalkatú hajadont, az alispánnak valamely távoli rokonát. Szeme előtt lebegett képe, az idő zordságát edzett teste amúgy sem vette soknak s feje nem a mámortól, hanem az Ella, Bella, Izabella névtől zúgott, mert legújabb szépeinek ezen harmas neve volt: Ellának nagyságotlák, Bellának bizalmasabb emberei, Izabellának a cselédek mondották. Jó kedvű volt s azt hitte, kitünő élezet mondott, mikor a Mátyás királynak tulajdonított verset variálta: Bella gerant alii, tu felix Isabella nube! melyen még a klasszikus miveltségű prépost is, a ki a kisasszonynak tolmácsolni sziveskedett a vers értelmét, jóízűt nevetett.

A sötétségben nem vette észre, hogy a kapu sarkában valaki guggol s belépve a kapu alá megbotlott.

János úr a néptanító, hanem ennek tanuló fia Klauber Sámuel vette föl a Csanádi nevet.

— **A róm. kath. egyházközség** diszes anyateplomának kijavításával annyira előre haladott, hogy az állványul használt épületek egy részét már a legközelebbi napokban árverésre bozsájtandja.

— **Balta Béla,** a közszeretetlen álló s már két év óta helyben állomásozó honvédhuzár főhadnagy augusztus hó 12-én elhagyja városunkat, s a bécsi lovagló-tanárképezdebe megy két évi tanfolyamra. A mennyire sajnáljuk a derék főhadnagy úr távozását, ép oly őszintén mondunk búcsút s kívánunk szerencsét további pályáján.

— **Gyászhir.** Szél Lajos barátunkat újabb családi vesztés érte, 14 éves leánya Terézia f. hó 29-én hosszas betegség után jobb létre szenderült. E csapás annyival nagyobb, mert alig pár évvel előbb idősebb leányukat ugyanily korban veszték el a derék szülők. Béke hamvaira!

— **A kecskeméti ügyvédi kamarába** Zámbo János és Kustár Sándor czeplédi ügyvédek folytatlag felvétettek: Németh Dániel kecskeméti ügyvéd pedig az ügyvédség gyakorlásától fegyelmi úton három hónapra felfüggesztett, mely felfüggesztés f. évi június hó 10-én vette kezdetét. („Magyar Korona“ 202. sz.)

— **T. E. ügyvéd** és biz. tag úr „Kecskemét“ 30-ik számában ugyanesak rúg, kapálódzik s bátorságának feltüntetéseül P. Seres urammal majd elül-, majd hátulról takarózik, a merről a szél fúj; azt hisszük úgy van ügyvéd úr hangos lár-májával, mint a gyermek a sötétben való erős füttyüléssel. — Azt mondja továbbá ügyvéd úr, hogy egyéniségét illető bármiféle megtámadását vagy provokálását a „Kecskeméti Lapok“-nak nem veszi tudomásul. Erre a megszökött ügyetlen szerelmes-pár esete jut eszembe, hol a megszöktető és álnevet felvevő fiatal ember az első vasúti állomásnál, midőn a rendőr valódi nevét kiáltotta, azonnal kiugrott a kocsiból és visszakiáltotta: „itt vagyok“. — Különb tesség elhinni, hogy a madarat tolláról, az embert szaváról könnyű ám megismerni.

— **A t. cz. szülék** és gyámokhoz a budapesti állami középipartanoda igazgatóságától. Azon szülék és gyámok, a kik gyermekeiket a jövő tanévre az állami középipartanodába felvétetni kívánják, felkéretnek, hogy őket saját érdekében a két havi nyári szünidő alatt gyakorlati ügyesség szerethetése végett műhelyekben helyezték el; mert ezután a szabályzatok értelmében a felvételnél a gyakorlati előképzés is mind szigorúbban kívántatik.

— **A kecskeméti iparos ifjúság** önképző-egylete az 1881. évi július hó 31-én táncmulatsággal egybekötött szini előadást rendez; a bevétel fele részben saját könyvtára javára, fele részben pedig a debreczeni iparműkiállítás költségeinek fedezésére fog fordítani. — A rendezőség mindent elkövet, hogy a n. é. közönség pártolását méltán kiérdemelje.

— **Adó-statisztika.** Az európai államok bevételi budgetje 1880-ban 11.878,359,000 frank volt 22 európai államban. Ezen óriási összegből az egyenes adók bruttó bevétele 2.724,739,000, az indirekt adóké 6.872,750,000 frankot tesz ki, a regáliák 1.145,399,000, a lottók 135.471,000 frankot. A lottót bevételi forrásul csak 6 állam használja; névszerint: Németország, Dánia, Olaszor-

— **Mi az istennyila hever itten?** — kérdé s szemügyre véve a tárgyat, majd kezével érinté s érezte, hogy ruha. — Ah! ez asszony! — mondá a mint jobban megnézte.

Megfogta kezét s ébreszté; de az nem adott életjelt.

— Megfagyott! — mondá borúsán.

Aztán fölkapta a testet, bevitte szobájába s ágyára fektette; kinyitotta az ablakokat s a hideg levegőt a tárt ajtón hálósobájába bozsájtá. Mindez alig tartott néhány pillanatig. Majd gyertyát gyújtott, hogy a szerencsétlent megvizsgálja.

Nem akart szeméinek hinni, mikor Juliskát látta maga előtt feküdni, de ha megfoghatatlannak látszott is előtte az egész eset, a való csakhamar eloszlott minden kételyt. Nem volt orvos s nem is volt czynikus s nem mert többé a testhez nyúlni, a melyhez semmi joga sem volt. Csengett inasának, de míg ez feltápázkodott, elveszté türelmét; leszedte tehát Juliska fagyos felsőruháját, mely a melegebb szobában máris facsaró vízzé ígérkezett olvadni. Ez alatt eloszlatta minden előbbeni aggodalmát s az inással fellármáztatott két nőcselédet; de míg ezek felébredtek, felöltözökdetek s az emeletről lejöttek, azalatt ismét türelmet vesztett s így hozzáfogott a mentés munkájához: dörzsöléseivel átmelegíté a tetszalott lábait és kezeit s a vért mozgásba hozta. Megint egészen más gondolatok jutottak eszébe; minek szünyögből elefántot csinálni s zajt ütni ott, a hol esend maradhat? nem akart pletykát sem szítani s a két cselédet ismét visszaküldte s sem ezek, sem az inas nem tudván még mi történt, gazdájukat „bolondos“ embernek mondották. (Folytatása következik.)

szág, Magyarország, Ausztria és Németalföld. Az összes bevételbe fizetnek fejenként a polgárok: Franciaországban 69-98, Németalföldön 58-17, Angolországban 53-46, Spanyolországban 46-86, Olaszországban 40-81, Belgiumban 40-55, Ausztriában 35-19, Németországban 32-72, Portugáliában 32-40, Dániában 31-55, Magyarországon 29-65, Luxemburgban 25-13, Görögországban 22-47, Schveiczbán 21-18, Svédországban 20-85, Romániában 19-36, Oroszországban 18-70, Norvégiában 17-10, Finnlandban 15-24, Törökországban 13-62, Szerbiában 9-29, Montenegróban 4-63 frankot. Ezen kis statisztikai kimutatásból a tünik ki, hogy a 22 európai állam közül mi magyarok az adónagysága szerint a 11. helyen állunk, s hogy fölöttünk még 10 legmiveltebb állam polgárainak van több oka zúgolódni az adó nagysága ellen, mint nekünk, s hogy a tulajdonképeni államok közül e tekintetben csak Oroszország áll nálunk jobban, ennek azonban azt hiszem, ezen előnyéért sem kívánunk polgárai lenni. Különb is mi kecskemétiak most már úgy sem fogunk adót fizetni, miután mindkét országgyűlési képviselőnk a nem fizetünk függetlenségi párthoz tartozik.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

— Az „Ország-Világ” című képes lapnak XXII-ik füzeté is megjelent. A ki ezen képes lapot ez év folyamán figyelemmel kísérte, elismerni kényszerül, hogy úgy a szerkesztőség, mint a kiadóczég Wilckens F. C. és fia arra törekedtek, hogy a magyar közönségnek tartalmas, változatos és érdekes közleményekkel, sikerült képekkel lehetővé tegyék a külföldi e nemű vállalatok mellőzését. Az eredmény már is mutatja, hogy a kitézőt célhoz e lappal eljuthatni, ha t. i. a közönség továbbra is pártolni fogja. Ajánljuk annak okáért e hézagpótló hazafias vállalatot olvasóinknak. Ára egész évre 10 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Egyes szám 40 kr. Kapható minden könyváránál Kecskeméten is.

— Szathmáry művelődés történetéből Tettey Nándor és társánál megjelent a 21—24 füzet, befejezve a középkort tárgyaló II. kötetet és megkezdve az újkort, annak nevelésügyi fejlődésével. A középkorhoz nagy szorgalommal készült becses tárgymutató van csatolva, mely a középkor minden nagyobb eseménye, művelődés történelmi mozzanata és személye iránt rögtön útbaigazít, míg a leszármazási táblák könnyű áttekinthetőség adják, az uralkodó házak genealogiájának. A könyv ha teljes lesz, mit a kiadók ez év végére ígérek, egyike lesz hazánk legszebb díszműveinek.

— „Nana leánya”, az újabb francia regényirodalomnak eme gyöngye megjelent magyar fordításban is. Előttünk fekszik az első füzet, melyből már következtetést lehet vonni az egész mű érdekességére. A kiállítás felette izletes, a mellékelt kép nagyon csinos, a fordítás pedig zamatos és — a mi fő — magyaros. A kiadók, Mach H. és társa Budapest IV. Sebestyén-tér 6. sz., jó hírnévnek örvendőek s már ezen körülmény egymaga elég biztosíték arra nézve, hogy a t. közönség élvezetes olvasmányt nyert e művel. — Egy füzet ára 30 kr., bérmentes postai küldéssel pedig 35 kr. Az egész mű 15 füzetre fog terjedni. — Ajánljuk ezen érdekes művet mindazok figyelmébe, a kik a mulattató és érdekesítő olvasmányoknak barátai.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1881. július 29-én.

Tisztabúza métermázsánként	10.—	któl 10.50 krig.
Kétszerbúza	8.50	9.—
Rozs	7.50	8.—
Árpa	5.50	6.—
Tengeri	6.—	6.20
Zab	5.—	5.50
Krumpli	2.—	2.30

Kimutatás a kecskeméti Takarékpénztár június havi forgalmáról.

Bevétel:

Pénztárállás május 31.	12,449	frt. 24	kr.
Betételek után	39,006	„ 19	„
Különféle díjak után	204	„ 77	„
„ kamatok után	8,444	„ 95	„
Kölesön visszafizetések:			
Váltók után	151,449	„ —	„
Magán váltó	1,703	„ —	„
Ingatlan	1,380	„ —	„
Előleg kölesön	71	„ —	„
Elhelyezett tőke után	44,000	„ —	„
Egyleti ház-jövedelem	37	„ 99	„
Perkötség	40	„ 08	„
	258,786	frt. 22	kr.

Kiadás:

Visszafiz. betét és tők. kamat	47,609	frt. 21	kr.
Kifizetett folyó kamat	338	„ 87	„
Kölesönök: Váltókra	173,652	„ —	„
Magánváltó kézi zálog	6,530	„ —	„
Ingatlanra jelzálog	13,570	„ —	„
Igazgatói t. díj, tisztviselők és szolga fizetése	567	„ —	„
Üzleti költség	72	„ 43	„
Osztalék	17	„ 50	„
3% államilleték a múlt havi folyó kamat után	15	„ 82	„
Pénztárállás május 31-én	16,413	„ 39	„
Markovics.	258,786	frt. 22	kr.

Kimutatás a kecskeméti kereskedelmi ipar-hitelintézet és népbank június havi forgalmáról.

Bevétel:

Pénztárállás május 31-én	14,722	frt. 41	kr.
Váltó visszafizetésekből	168,882	„ 01	„
Folyószámlák után 5%	29,638	„ 29	„
Pesti telepítvények után	113,099	„ 15	„
Kamatok után	4,682	„ 77	„
Dijak után	56	„ 80	„
Késelmi kamatok után	6	„ 71	„
Átirási díjak	10	„ —	„
	331,098	frt. 14	kr.

Kiadás:

Váltó leszámolásra	192,531	frt. —	kr.
Folyószámlákra	72,652	„ 03	„
Kötelezett takarékbetétekre	520	„ —	„
Betéti-lapokra	120	„ —	„
Pesti telepítvényekre	39,030	„ —	„
Időközi kamatok:			
a) pesti telepítvényekre	1,217	„ 80	„
b) folyószámlákra	304	„ 46	„
Üzleti költségekre	67	„ 26	„
Elnöki s felügyelői tiszteletdíj és tisztviselők fizetése	429	„ 99	„
Osztalék részvényekre	5,475	„ —	„
Osztalék kötelezett takarékbetétekre	33	„ 22	„
Függő kamatok kötelezett betétekre	24	„ 62	„
Függő kamatok betéti-lapokra	2	„ 70	„
Állami illetékek betétek tők. és kif. időközi kamataira	370	„ 71	„
	312,778	frt. 79	kr.
Pénztárállás 31-én	18,319	„ 35	„
Vajda, könyvelő.	331,098	frt. 14	kr.

Kimutatás a Kecskeméti Központi Takarékpénztár június havi forgalmáról.

Bevétel:

Múlt havi pénztári maradvány	5,399	frt. 05	kr.
Betétek	18,837	„ 32	„
Fedezett váltók	3,970	„ —	„
Biztosított váltók	1,800	„ —	„
Leszámitolás	89,205	„ 62	„
Folyószámlák	60,150	„ —	„
Viszleszámitolás	64,830	„ —	„
Különféle kamatok	2,977	„ 72	„
Különféle díjak	77	„ 75	„
	247,247	frt. 46	kr.

Kiadás:

Kölesön (ingatlanra)	250	frt. —	kr.
Fedezett váltók	4,660	„ —	„
Leszámitolás (váltókra)	103,846	„ 94	„
Betétek és tők. kamat visszafizetése	24,381	„ 77	„
Betétek folyó kamata	3,602	„ 48	„
Viszleszámitolás visszafizetése	36,650	„ —	„
Biztosított váltók	1,710	„ —	„
Folyószámlák	66,361	„ 36	„
Osztalék	116	„ 90	„
Tiszti és szolga fizetés	366	„ 68	„
Folyó költség	29	„ 96	„
Különféle kamatok	718	„ 64	„
Pénztárkészlet mint egyenleg	4,552	„ 73	„
Auspitz.	247,247	frt. 46	kr.

Felelős szerkesztők:

Dr. Horváth János, Dr. Dékány Rafael,
Dr. Tassy Pál.

H I R D E T É S E K.

Értesítés.

Rövid ittlétem óta a n. é. közönség részéről azon szerencsében részesültem, hogy a nálam készletben levő lábbelieket tömegesen vásárolja; ezen körülménynél fogva arra határoztam el magam, hogy egy **saját készítményű**

férfi lábbeli raktárt

rendezek be; — ez által azt ohajtom elérni, hogy azon t. megrendelő, ki nálam lábbelit rendel meg s annak elkészítése ellen úgy állás- mint jószágra nézve a legkisebb kifogást tenné: azt elfogadni ne kénytelenítették, s helyette azonnal — kívánata szerint — másikat rendelhessen, mivel a kifogásolt lábbeli el nem fogadása által a raktári elárúsítással reám kár nem háramlik. De, hogy ezt elérhessem, a n. é. közönség becses pártfogására van szükségem, a mit is kérve, maradok

Kecskeméten, július hóban

kész szolgálja

Bognár János,

105 (6—1) férficzépezés.
(Nagy-Körösi-útca, Beretvás-szálloda átellenében.)

Pályázat.

Kecskemét szab. kir. városban egy a város közönsége által fentartott óvónői állomásra pályázat hirdettek. Ez állás javadalmazása évenként 500 frt., szabadlakás és az óvó helyiségek fűtésére szükséges mennyiségű fa; pályázni kívánók kelőleg felszerelt folyamodványukat f. évi augusztus 25-ig alulírott elnökséghez sziveskedjenek betervezni. — A megválasztott az első próba-év letelte után fog állásán véglegesen megerősítettetni. Kecskemét, 1881. júl. 29.

Szakács István,

106 (2—1) iskolaszéki elnök.

3 gabonatisztító-rosta

eladó; értekezni lehet **Pollák Adolf** úrnál Aradi-útca 144-ik szám. 102 (3—2)

E zennel van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint a helybeli piactéren egy óra- és ékszer-üzletet

nyitottam, melyben mindig legdúsabb választékban mindennemű órákat és ékszerket raktáron tartani és legjutányosabb áron kiszolgáltatni fogok.

Ugyazinté nálam régi ékszerek kicseréltetnek, vagy kellő áron megvételnek.

Az eladott, vagy nálam javított órákért egy évi kezességet vállalok.

Midőn bátor vagyok a n. é. közönséget kérni, hogy előforduló szükséglete esetén engem igen becses megrendeléseivel szerencsétlenni méltóztassék, biztosítom gyors és pontos szolgálatomról.

A n. é. közönség becses pártfogásáért esedezve, maradok

kittünő tisztelettel

Goitein Jónás,
órák és ékszerész.

Lakásom: **Piactéren Slemenics-útca 5-ik szám,** Papp Györgyné úrnő házában. (6—6)

A LEGJOBB SZIVARKA PAPIR LE HOUBLON

FRANCZIA GYÁRTMÁNY
UTÁNZÁSOTÓL
ÓVATIK!!!

E szivarkapapír csak akkor valódi, ha minden, lap **LE HOUBLON** bélyegzőt magán hordja és minden karton az alant látható védjeggyel és aláírással van ellátva.

Cawley Henry
Propriétaires du Brevet.
Cawley et HENRY, egyedüli gyár okok, PARIS.